

פרשת כי תבוא

וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל...היום הזה נהיית לעם (כז, ט)

בגמרא במסכת ברכות (סג:) נאמר: פתח רבי יהודה בכבוד תורה ודרש: "השכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם" וכי אותו היום ניתנה תורה לישראל? והלוא אותו יום סוף ארבעים שנה היה! אלא ללמדך: שחביבה תורה על לומדיה בכל יום ויום כיום שניתנה מהר סיני.

אמר רבי תנחום בריה דרבי חייא איש כפר עכו: תדע, שהרי אדם קורא קריאת שמע שחרית וערבית, וערב אחד אינו קורא - דומא כמי שלא קרא קריאת שמע מעולם!
יש להבין - שאל המגיד מדובנא - אם ערב אחד לא קרא - דומא כמי שלא קרא מעולם?!

אמנם - אמר המגיד - הדבר דומה למלך העורך מלחמה. דרכו של המלך שהוא עצמו אינו עומד בשדה הקרב ממש, אלא במרחק של כמה פרסאות, ובכל כבדת ארץ הוא מציב צופים כדי שיוכלו להשמיע ולהעביר את פקודותיו אל המפקדים המצויים בשדה הקרב.

המלך עצמו משמיע את פקודתו לצופה אחד, והוא צועק לשני ושלישי וכן הלאה עד שהפקודה מגיעה לייעדה.

כל נזה הוא בתנאי שכל הצופים עומדים על משמרתם ולא נוטשים אותה, אולם אם ימלט אחד הצופים על נפשו תתנתק השרשרת והפקודות לא יגיעו לייעדהן.

כן הוא גם הנמשל - אמר המגיד - הקב"ה נתן לישראל תורה בהר סיני, ובאותו היום מילא את ליבותיהם של ישראל ביראה וקדושה ובכל המעלות הנצרכות ליהודי כדי לעבוד את ה' לאורך כל הדורות.

כל זאת בתנאי שהאדם מקפיד מידי יום בקריאת שמע ובזאת הוא מקשר את עצמו לאותו יום נשגב, אולם אם נוטש הוא את משמרתו ואינו קורא קריאת שמע - מנתק הוא במעשה זה את שרשת הדורות ואינו מחובר עוד אל היום ההוא!

הוא אשר רמר רבי נחום בריה דרבי חייא: אפילו אם ערב אחד אינו קורא - דומא גמי שלא קרא קריאת שמע מעולם!

מקור: וקראת לשבת עונג